

Odcházím. Ničím. Jsem nechtěný. Zničím nechtěné. Dám znovu život. Abych byl znovuzrozený. A chtěný. Zeď nářků je dvoudílná intervence / instalace, která zkoumá galerii jako prostor a/nebo předmět, která ji ničí a znehodnocuje pouze proto, aby ji znovu vytvořila jako umělecký předmět. V první části projektu bude Galerie Panel na FAMU zbořena v průběhu performance, kdy dojde nejprve k rozmlácení sádkartonové stěny na kousky pomocí velkého kladiva a později mechanického drtiče. V druhé části projektu bude galerie přestavěna do podoby duté skleněné stěny naplněné částmi výše zmíněné drti, čímž bude vytvořen nový objekt/prostor v již existujícím galerijním prostoru provozovaném toutéž institucí. V tomto prostoru/objektu bude uspořádána výstava různých uměleckých děl, rovněž rozdrčených na co nejmenší možné částice, čímž vznikne nová galerie v galerii, která bude právě tak galerií jako uměleckým dílem. Zeď nářků je jakýmsi rozloučením s časem/prostorem/formou a znovuožitím v času/prostoru/formě nové. Pro umělce, instituci i umělecké dílo. Jedná se o formu institucionální kritiky, která zpochybňuje význam a hodnotu galerie jako instituce, a o osobní akt sebereflexe poukazující na začátek nové kapitoly mimo současné hranice času, prostoru a/nebo formy.

I am leaving. I am destroying. I am unwanted. I will destroy the unwanted. I will give birth again. To be reborn. And wanted. The Wailing Wall is a two-piece intervention / installation researching the gallery as a space and/or object, destroying and devaluating it only to rebuild it reevaluate it as an art piece. In the first part of the project FAMU's Panel Gallery is be demolished in a performative action, shredding the plaster wall first with a sledgehammer and later with a chipper-shredder machine. In the second part of the project the gallery is rebuilt in form of a hollow glass wall filled with the above-mentioned particles forming a new object/space in an already existent gallery space ran by the same institution. In this space/object an exhibition is curated of different artworks also shredded into smallest possible particles, therefore creating a new gallery in a gallery that is as much of a gallery as it is an artwork. The Wailing Wall is a sort of goodbye to a time/space/form and revival in a new one. For the artist, the institution and the artwork. It is a form of institutional critique questioning the meaning and value of the gallery as an institution and a personal self-reflective action indicating a beginning of a new chapter outside of the current boundaries of time, space and/or form.